НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 51-402-00-1
Дата 13 / 11 / 2024 г.

10. 19

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 01.01-151
13.11. **2024 г.**

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ-ВЪЛЧЕДРЪМ
Вх.№ РД-01-02-22-(111)
Дата 13.11. 2024 г.

ЧРЕЗ
Г-ЖА РАЯ НАЗАРЯН
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
50-ОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО
Г-Н ПЕТЪР ПЕТРОВ
НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ОТ
ПАРЛАМЕНТАРНАТА ГРУПА
ВЪЗРАЖДАНЕ

На Ваш № 50-454-05-30/06.11.2024 г.

Относно: дали вземането на решения за изграждането или неизграждането на ветрогенераторни паркове на териториите на общините, представлява държавна политика и дали е от компетентността на Министерски съвет на Република България, или е от компетентността на местните общински съвети и на местен референдум

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПЕТРОВ,

В отговор Ви предоставям следните сведения съобразно реда на отправените въпроси:

Държавната политика, провеждана чрез производството на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници съгласно Закона за енергията от възобновяеми източници, включва ли механизми за допитване до засегнатата общественост по отношение на инвестиционни намерения за изграждане на ветрогенераторен парк, като се има предвид задължителното провеждане на консултации по чл. 95 ал.3 от Закона за опазване на околната среда и възможността за провеждане на местен референдум по смисъла на ЗПУГДВМС?

Държавната политика, провеждана въз основа на поставените цели в чл. 2 ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), предвижда насърчаването на производството на енергия от възобновяеми източници за трайно задоволяване на обществени потребности чрез реализирането на определените мерки, регламентирани в чл. 17 ЗЕВИ.

Съгласно чл. 3 ал.1 т.1 и т.7 ЗЕВИ Министерският съвет определя държавната политика за насърчаване производството и потреблението на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници и приема подзаконови нормативни актове в случаите, предвидени в този закон. Съобразно чл.9 ЗЕВИ общинските съвети приемат дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на енергията от възобновяеми източници и биогорива.

Провеждането на процедурата по обществено обсъждане на инвестиционно намерение по чл. 95 ал.3 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) е в рамките на административното производство по вземане на решение за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС). Механизмът за провеждане и обхвата на консултациите със засегната общественост е уреден в чл. 16 ал.1 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, съгласно който компетентният орган или оправомощено от него длъжностно лице определя засегнатите общини, райони и/или кметства, с които възложителят да организира обществено обсъждане на доклада за ОВОС и приложенията към него.

Вземането на решения за изграждането или за неизграждането на ветрогенератори на територията на общините от компетентността на Министерския съвет ли е или е в прерогативите на местните власти, включително чрез инструмента на местен референдум?

Отговорът на този въпрос зависи от статута на територията, върху която ще се реализира инвестицията (частна, частна общинска или частна държавна), тъй като това решение е съпътстващо правото на собственост и управление на съответния имот. В случай че територията е частна, решение за изграждане на ветрогенераторен парк може да вземе собственикът на имота. В случай че имотът е частна общинска собственост, решение може да вземе общинският съвет, включително чрез референдум. В случай че имотът е частна държавна собственост, решението се взема от Министерския съвет съгласно правилата на Закона за държавната собственост.

В случай че бъде прието решение от местен референдум в дадена община, с което местното население изразява своето нежелание за изграждане на ветрогенераторен парк от частен инвеститор на територията на дадена община, ще бъдат ли създадени пречки за провеждането на държавната политика в областта на енергетиката, или това е от компетентността на местния общински съвет?

Съгласно чл. 26 ал.1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС) местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството. В ал.2 на същия текст е регламентирано изключение от това правило, като е посочено, че чрез местен референдум не могат да се решават въпроси: 1. на общинския бюджет; 2. относно размера на местните данъци и такси; 3. на правилата на вътрешната организация и дейност на общинския съвет. Целта на закона е въпроси от компетентност на органите на местно самоуправление или местна администрация – Общински съвет, кмет на район или кметство, да бъдат разрешени не от тях самите съобразно правомощията им разписани в Закона за местното самоуправление и местната

администрация (ЗМСМА), а пряко от гражданите на съответната община, район или кметство. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 26 ал.4 ЗПУГДВМС, че приетото с местен референдум решение не подлежи на последващо одобрение и произвежда преки последици.

От изложеното следва извод, че предмет на местен референдум може да бъде само въпрос от компетентността на съответния общински съвет или кмет. Съблюдаването на изискването дали въпросът, съдържащ се в предложението за произвеждане на местен референдум е законосъобразен, е предоставен в правомощията на съответния общински съвет с чл. 31 ал.1 изр.2 ЗПУГДВМС, според който ако общинският съвет установи, че въпросът е незаконосъобразен, с мотивирано решение отказва произвеждането на местен референдум.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДИМИ